

HEMBYGDEN

Medlemsblad för
Upplands Väsby Hembygdsförening

Nr 1 Februari 2001
Årgång 30

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	2
Ordföranden har ordet	3
Verksamhetsberättelse 2000	4
Årsmöte	6
Föreningsprogram 7 februari-9 maj 2001	7
Grötfest i hembygden	9
Runby Nedra i Eds socken, regementspräster!	10
Föreningens ordförande i juryn för Årets Väsbybo	12
Ny bok om hus i Väsby	13
Livet på Bredden	14
Mera om Mojsen	17
På resande fot	18
Kulturforum 18 nov 2000	20
Upplösning av Korsord 4/00.....	21
Nya medlemmar år 2000	22
Efterlysning!!!.....	22

För innehållet i artiklarna svarar respektive författare.

Ansvarig utgivare: Inga Engdahl • Layout: Tryckpunkten • Tryck: Wäsby Tryckeri

Tryckt med miljövänlig färg och miljövänligt papper i 550 ex.

Ordföranden har ordet

Bästa hembygdsvänner !

Vad tiden hastigt flyger iväg, och vi är redan inne i ett nytt år som kan skrivas 2001, och vi kanske dessutom givit oss själva några fina nyårslöften som ibland kan vara svåra att hålla, själv har jag dock inte givit några löften alls.

Åter till det gångna året:

Som varit mycket spännande och givande med många traditionella och nya aktiviteter som angagerat många nya och gamla medlemmar, och inte minst ett stort antal besökare, och med glädje kan vi också hälsa inte mindre än 25 st. nya medlemmar välkomna till Upplands Väsby Hembygdsförening; dessa presenteras med namn längre fram i tidningen.

Dessutom vill jag passa på att tacka alla som ställt upp ideellt och gjort hembygdsarbetet till ett minnesvärt år med olika arbeten och arbetsuppgifter, ett stort tack till Er alla och förhoppning om fortsatt engagemang under år 2001.

Under året har även tre nya arbetsgrupper bildats, dels för att snickra ihop trevliga, intressanta och roliga program, och sedan försöka göra god reklam för aktiviteterna så dessa kan bli välbesökta och i förlängningen kanske flera nya medlemmar kan hälsas välkomna, därför ser de ny arbetsgrupperna ut på följande sätt:

- 1 Programråd: som har till uppgift att snickra ihop årsprogrammen**
- 2 PR/Marknadsråd: som har till uppgift att göra vår förening och vårt program kända för kommuninnevånarna**
- 3 Arkiv/Dokumentråd: som har till uppgift att registrera och dokumentera föremål, handlingar, böcker och dokument.**

Tack för ordet

R. Sahlström

**Har du ny adress?
Tänker du flytta under året?
Kom ihåg att meddela adressändringen till
hembygdsföreningen!**

Verksamhetsberättelse för Upplands Väsby Hembygdsförening verksamhetsåret 2000

Vi tackar också för gott samarbete med Vuxenskolan, Naturskyddsföreningen, Länsförbundet och enskilda personer.

Organisation och ekonomi

Styrelse

Rune Sahlström	ordförande
Ulf Gustafsson	vice ordförande-boställsvärd
Bo Larsson	kassör
Gunilla Ahlberg	sekreterare
Inga Lisa Gustafsson	registrator
Carin Törner	ledamot
Klas Lundkvist	ledamot
Bengt Hedlund	kommunalvald ledamot
Monica Berglind	ersättare
Kjerstin Björkman	ersättare
Gunilla Kinell	ersättare
Margareta Johansson	ersättare
Arnold Härmark	ersättare
Vivi Wallin	ersättare

Medlemsbladet Hembygden

Inga Engdahl	ansvarig utgivare
Ann Mari Karlsson	redaktionskommitté
Lennart Hedlund	redaktionskommitté
Carin Törner	styrelsens representant

Revisorer

Björn Lundin	Lars Eklund ersättare
Harald Forslund	Frank Granåker ersättare

Boställsvärdinnor

Nora Lundberg	Anne Maxe
---------------	-----------

Valberedning

Kerstin Hammarin, Harald Torkelsson, Lennart Hedlund

Arbetsgrupper

Under året har tre nya arbetsgrupper bildats:

- 1 Programkommittén som upprättar förslag till årsprogram, som sedan styrelsen tar ställning till och godkänner

- 2 Marknadsföringsgruppen (PR-grupp) som skall marknadsföra föreningen och programmen
- 3 Arkiv- och dokumentationsgrupp som skall registrera gåvor bestående av dokument och föremål

Medlemsantal

Totalt antal medlemmar c:a 500 st.

Under året har föreningen fått 25 nya medlemmar

Ekonomi

Verksamheten har huvudsakligen finansierats med medlemsavgifter och bidrag från Upplands Väsby kommun. Hänvisas till separat bokslut.

Verksamhet

Upplands Väsby Hembygdsförening har under verksamhetsåret varit medlem av Stockholms Läns Hembygdsförbund, Upplands Hembygds- och Fornminnesförening, Linodlarföreningen Fransåker, Upplands Väsby Folkrorelsearkiv och Väsby Naturskyddsförening.

Av förbundets arrangemang har föreningen varit representerad vid årsmöte och riksstämma.

Vi har också ett hembygdsombud till Stockholms Läns museum.

Samarbete med andra hembygdsföreningar har främst skett genom höstens resa till Västanfors hembygdsområde.

Styrelsesammanträden

Styrelsen har under verksamhetsåret sammanträtt elva ordinarie gånger samt ett extra styrelsemöte och ett kick-off-möte för samtliga medarbetare inom styrelsen, tidningsredaktionen, boställsvårdinnor, arbetsgrupper och övriga funktionärer.

Medlemsbladet Hembygden

Hembygden har utkommit med fyra uppskattade nummer under år 2000.

Remisser och skrivelser

Föreningen har under verksamhetsåret avgivit ett remissvar till Upplands Väsby kommun (Stadsbyggnadskontoret) gällande Centrala Väsby. Övriga skrivelser till kommunen har gällt en byggnadslovsansökan för en smidd föreningsskylt vid Pukslagargatan som sedermera godkändes. Därefter har en skrivelse angående byggnadsvård för Hembygdsgården inlämnats till kommunen.

Kulturarbete

Nio skolklasser har besökt Hembygdsgården och fått titta på hus och utställningar.

Lennart Hedlund har besökt tre skolklasser och berättat om sin skoltid.

Gunnes gård har disponerat ladugården under sportlovsveckan.

Hembygdsgården har också visats för föreningar, grupper och nyinflyttade vid olika tillfällen.

Två nya äppelträd har planteras på tunet vid Runby Nedra.

Ladugården har varit utthyrd i något mindre omfattning än tidigare år.

En konstsmidd stolpe med vacker skylt har uppsatts vid Hembygdsgården.

Programverksamhet

Upplands Väsby Hembygdsförening har under året erbjudit ett varierande program:

I februari och oktober anordnades bokloppis, ett evenemang som funnit både form och publik.

Årsmötet i mars var välbesökt och underhållningen trevlig.

Den väghistoriska cykelturen i april var intressant och lärorik och samlade ett femtontal cyklister.

I maj gjordes två runstensturer med buss i Upplands Väsby under ledning av Jan Axelsson från Uppsala universitet som också föreläste om runmästare och runristningar.

I juni samlade nationaldagsfirandet och välkommandet av de nya svenska medborgarna många intresserade.

Hembygdgårdens dag i augusti med nyckelharpsbyggare, hantverk och loppmarknad lockade också många besökare, liksom Väsbyfestivalen vid Hembygdsgården i september som innehöll ett rikt varierande program.

Tre föreläsningar med Sture Wärlinder från Stockholms läns Hembygdsförbund hölls under hösten:

1) Byggnadsvård med rundvandring och inspektion och besiktning av husbeståndet vid Rundy Nedra. 2) Gamla hantverk och hantverkare i Upplands Väsby. 3) Arkiv och dokumentation av föremål och dokument i en hembygdsförening. Samtliga tre föreläsningar var mycket uppskattade.

Den 25 november arrangerades en uppskattad bussresa med försmak av julen till Åsby trädgård och Västanfors hembygdsgård och herrgårdsmuseum.

Den 28 december hölls den sedvanliga grötfesten med underhållning och gratislotteri.

Januari 2001-01-17

Rune Sahlström, Ulf Gustafsson, Bo Larsson, Inga Lisa Gustafsson, Klas Lundkvist

ÅRSMÖTE

Hembygdsföreningens medlemmar kallas härmed stadgeenligt till ordinarie årsmöte, som avhålls i Hembygdsföreningens Ladugård.

LÖRDAGEN DEN 17 MARS 2001 KL. 13.00

**Bokslut och revisionsberättelse tillhandahålles på årsmötet eller rekvireras från sekreteraren.
Eventuella motioner skall vara styrelsen tillhanda senast torsdagen den 1 mars 2001.**

Styrelsen

Föreningsprogram

7 februari-9 maj 2001

Februari

Onsdagen den 7 kl: 18.00

Föreläsning av fotoarkiven. Vi samlas utanför kulturcentrum (biblioteket) kl: 18.00 där vi blir föreläsade i Väsbyrummet. Därefter tar vi en kort promenad till Väsby centrum och kommunhuset plan 2 där Mikael Bonnevier visar och guidar oss i fotoarkivet.

Lördagen den 17 kl: 13.00-15.00

Bokloppis i Ladugården

Mars

Söndagen den 4 kl: 13.00 i Ladugården

Utställning av akvarell, olja, tras mattor, lapptäcken, konsthantverk, smide, bildväv m.m. Underhållning

Lördagen den 17 kl: 13.00 i Ladugården.

Årsmöte. Underhållning, kaffe samt förklädesutställning

April

Söndag den 8 kl: 13.00 i Ladugården.

Antuna på Almquist tid. Kåseri av Gunnar Brusewitz. Kaffe till självkostnadspris

Torsdag den 19 kl: 18.00-20.00

Arbesträff på Hembygdsgården

Söndagen den 29 kl: 12.00

Fysingen runt. Cykelutflykt med Klas Lundkvist, samling vid Hammarby apotek.

Maj

Onsdagen den 9 kl: 18.00

Runstensträff i Ladugården. Kaffe serveras.

Marit Åhlén från Riksantikvarieämbetet berättar och informerar om runstenar. Runstensfaddrar för runstenar i Upplands Väsby inbjudes speciellt.

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

I ARKIVENS DJUP

Följ med på rundvandring genom bibliotekets Väsbyrum och kommunens arkiv.

Arkivarien berättar om vad som finns dokumenterat om Väsby **onsdagen den 7 februari.**

Samling utanför kulturcentrum (biblioteket) kl 18.00.

Vi börjar med att se vad som finns i Väsbyrummet och fortsätter sedan till kommunarkivet. Ingen föränmälan.

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

BOKLOPPIS

lördagen den 17 februari

kl 13 - 15.

Romaner, deckare, spänning, äventyr, barnböcker, facklitteratur, bokpaket.

Alla böcker till billigaste pris, nytt och gammalt.

**Kom
och
fynda!**

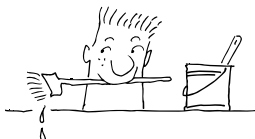
Hembygdsgården: Hagavägen2/Pukslagargatan

Föreningsprogram

7 februari-9 maj 2001

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

Galleri Ladugården

Medlemmar i hembygdsföreningen ställer ut konst och konsthantverk
akvarell, olja, akryl,
trasmattor, lapptäcken,
bildväv, trä, smide mm
Underhållning.

Söndagen den 4 mars kl 13.00-16.00

Kom och köp eller bara titta och trivs.
Endast en dag!

Hembygdsgården: Hagavägen2/Pukslagargatan

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

Antuna
på Almqvists tid

Gunnar Brusewitz

kåserar om livet på landet
under 1800-talet.

Söndagen den 8 april
i ladugården kl 13.00

Kaffe till självkostnadspris

Hembygdsgården: Hagavägen2/Pukslagargatan

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

FYSINGEN RUNT

Cykeltur i lugnt tempo

söndagen den 29 april, kl 12

Samling vid Hammarby apotek.

Vi gör många intressanta stopp efter vägen!

Förnamälen (senast 25 april)

till Klas Lundkvist. tel 590 936 81, kvällstid.

Medtag matsäck/ fika!

Välkomna!

Hembygdsgården: Hagavägen2/Pukslagargatan

Upplands Väsby Hembygdsförening inbjuder:

RUNOR OCH RÖN

i ladugården
onsdagen den 9 maj kl 18.00

Marit Åhlén

från riksantikvarieämbetet
informerar om runstensvård
och ristning.

Alla runstensfaddrar och andra runintresserade
är varmt välkomna.

Kaffeservering

Hembygdsgården: Hagavägen2/Pukslagargatan

Grötfest i hembygden

Den 28 december var det dags för den årliga grötfesten i Hembygdsgårdens ladugård. Några medlemmar ur styrelsen hade tagit med sig gröt och närmare 50 personer närvarade. 10 barn från olika delar av Upplands Väsby underhöll med fiol längst framme vid scenen med hjälp av sin lärare Marina Jaen. De äldre barnen spelade flera kända stycken av bl.a. Bach, Schuman, Mozart och Beethoven, medan de små barnen från dagiset Senapskornet var med på sånger som tex. "Björnen Sover" och "Pin Pon."

Grötrim från hela landet

När gröten var uppäten var det dags för grötrim. Inga Lisa Gustafsson läste upp några kända rim från bl.a. Småland och Dalarna. Lite senare på kvällen återkom hon,

klädd som piga. Hon berättade om gamla tiders höstlov för pigor och drängar och sjöng en sång om en piga som lämnade gården hon varit anställd på utan saknad.

Lotteri

Ordföranden Stig Lundström från Upplands Väsby Naturskyddsförening berättade att föreningen är med som representant i kommunens nystartade miljökommitté. Innan alla gick hem var det lotteri och alla fick varsin lott. Priserna var bl.a. en stor godiskorg och flera inslagna paket. Det var första gången som jag var med på Hembygdsgårdens grötfest, och jag tycker att det blev en trevlig kväll. Vem vet? Jag kanske kommer igen nästa år.

Astrid Törner 12 år

Hemkokad risgrönsgröt, ostsmörgås och kaffe ingick i menyn på grötfesten.

Foto: Carin Törner

Små violinister från daghemmet Senapskornet underhöll tillsammans med äldre barn.
Foto: Carin Törner

Runby Nedra i Eds socken, regementspräster!

Sockennamnet Ed möter vi i skrift 1314. Det är svårt att med exakthet bestämma när bosättningen etablerades väster om Väsbyån, men troligtvis var det under bronsåldern. På runstenen från vikingatiden, Ladbrostenen, nämnes att Ingrid och Ingemar ägde gård i Runby. Påpekas bör att ordstammen run som ingår i Runby icke har något med runor att göra, utan kommer från det väst-nordiska namnet "HRAUN" som betyder stenig, blockrik mark. Denna terräng har kvar sin karaktär ännu i dag norr om gårdstunet med sina plundrade gravhögar samt öster om ner mot Väsbyån, med utgångspunkt från nuvarande Hembydsgårdens gårdstun.

Bland Upplands Väsby's boende är det tyvärr inte så många som känner till gården Runby Nedra och ortens därvarande hembydsgård. Den har ett mycket intressant förflutet ur såväl historisk som personpolitisk synpunkt. För att väcka läsarens intresse kan följande namn ur minnet anges, Filip Finnvidson Röde av Runby, lagman Birger Persson, den heliga Birgitta, Finstaätten, ärkebiskop Petrus Filipsson av Runby begravnen i Mariakyrkan i Sigtuna etc.

Vid mitten av 1780-talet inflyttade den legendariske regementspukslagaren Antoin Zamore till Runby Nedra, efter att han hade avslutat sin tjänst vid hovet i Stockholm. Den ärevärdiga pukslagaren gick ur tiden den 15 oktober 1814 i Ed.

Efter denna tidsepok har olika personer passerat genom Runby Nedra. I början av 1950 övergick Bostället från domänförvaltningen till Upplands Väsby kommun. Den siste jordbrukaren blev arrendatorn, hedersmannen Herbert Söderlund som flyttade från gården 1962 och hade efter det, till sitt frånfalle, nära kontakt med hembygdsföreningen och Hembydsgården på Runby Nedra.

Till Runby Nedras beboare under tidsperioden 1700-1780 bör nämnas rege-

mentspastorerna tillhörande Livregementet till häst i Uppland. Dessa regementspastorer eller krigspräster som de också kallades, fanns vid militärförband ända sedan Erik XIV:s tid. Tjänstebenanämningarna inom förbanden utövades som regel av regementspastor eller regementspräst samt två kompanipräster och gemena präster, bataljons- och skvadrons predikanter. Den ena kompaniprästtjänsten var som regel vakant och drogs in helt under 1875.

I äldre tid fanns inom ärkestiftet följande regementen, Upplands regemente, Hälsinglands regemente, Adelsfane regemente (till 1823) och Livregementet till häst, samtliga dessa hade krigspräster.

Enligt 1621 års krigsartiklar, skulle prästerna under krigsfolket förordnas av biskopen i det stift där folket hörde hemma. Det var en praktisk detalj som gjorde att kontakten med hembygden blev bättre, även om stora förluster av krigare kunde betyda att vissa orter förlorade omfattande antal av sina söner, ingen överste eller ryttmästare fick på eget bevåg anta regementspastor. Kompanipräster kunde tillsättas av hövitsmännen efter samtycke av överste och konsistorium. Dock måste man vara medveten om att bestämmelserna var oklara, eftersom kungen själv kunde utfärda tjänstefullmakter för regementspastorer redan så tidigt som år 1630.

Tillsättande av högre prästerskap, synes, i varje fall under krigstid ha övergått till fältkonsistoriet. Detta är förstäligt, eftersom stora kommunikationssvårigheter måste ha förelegat mellan en här på fältet utomlands och hemlandet.

Under krigsuppdrag tillsatte regementscheferna ofta extra präster. Detta påtalades i konungens resolution av 1731. I de indelta förbanden fick det bara finnas två präster, flera kunde tillåtas vid de värvade enheterna. Detta hade som följd att regementscheferna årligen

var skyldiga att meddela personläget bland sitt prästerskap.

Av ovanstående framgår liksom av vårt lands historia att under tidsperioden 1700-1750 var Sveriges krigsmakt i stort behov av militärpräster, genom rikets turbulens ute på de europeiska slagfälten såväl som på de skandinaviska såsom Fredrikshald i Norge där Karl XII stupade 1718. Man bör ej heller glömma behovet av finskspråkiga präster hos soldaterna från den östra rikshalvan. Det berättas att då v Döbeln i Umeå tackade det tjugotal överlevande soldater som värvats i Finland till hans kompani för 1808-1809 års krig, var det endast två soldater som begrep vad han sade, en uppgift som väcker många tankar.

Bland synehandlingar från 1724 fram till mitten av 1850, som berör Runby Nedra som regementspastors bostad framgår vilka som bott där, och haft gården som löneboställe.

Den första som nämnes är Erik Aronius. Han innehade bostället till den 1 april 1700. Efter att ha utnämnts finnes en dialog upptecknad mellan honom och hans hustru: Nu drar jag ut i fält som kungens egen hovpredikant sade Erik Aronius till sin hustru.

—Ja nog har du varit under kungens ögon så länge vi varit gifta svarade hustrun, Anna Bergspång.

—Jag blev extraordinarie år 1690 för att predika för kungen och hovet, vid hans vistelser på Strömsholm och Kungsör. Hans majestät förband den tjänsten med sysslan som regementspredikant vid Livregementet till häst, men till den 1 maj 1692 blev jag ändå kvar vid domkyrkan och gymnasiet i Västerås.

—Men vid regementet var du i alla fall ordinarie och så kom vi hit till bostället Nedra Runby.

—Jag blev ordinarie också som hovpredikant, och efter den tredje december 1698 fick jag predika för hovet i Stockholm

samt hade säte i hovkonsistoriet fastän med bibehållen militärtjänst.

— Men nu är du bara hovpredikant och inte på samma gång regementspastor, återtog hustrun Anna.

— Tjänsten hos Hans Kongl. Majestet är förmer och den högsta, svarade magister Aronius. Det avancementet fick jag i mars i år och i april utsågs min efterträdare för regementet.

— Hur högt önskar jag inte att jag fick behålla dig!

—Jag är fortfarande din, men andra maj måste jag resa, det är order och befallning!

—Jag blir ensam och måste lämna bostället Nedra Runby, suckade hustru Anna.

—Gud hjälper dig förvisso, tröstade hennes man, och jag kommer tillbaka.

Så kunde dialogen lyda mellan hustrun och en nyutnämnd regementspastor efter övergången från ett civilt yrke.

En ny regementspastor, Michael Sollenius tillträdde på Runby Nedra den 1.4.1700 och förblev där till den 1.5.1709. Han var bondson från Sollefteåsocken, född i Ångermanland, deltog i striderna i Ryssland, tillfångatogs i Ukraina, men släpptes ganska snart, tog sig hem och blev kyrkoherde i Torstuna, Uppsala stift 1709.

Därefter tillträdde magister Nils Wennman, men innehade bostället endast sex månader, vilket övertogs av magister Erich, Montelius, som brukade det till 1.5.1717.

Nästa förordnande till Runby Nedra erhöll Erik Scalenius 1.5.1724, han var bondson från Knivsta. Han anhöll hos Consistoriet att få studera teologi och bli präst, emedan han hade förlorat ett öga (krigs skada?) Detta beviljades honom. Han var krigspräst (kompani) hos Karl XII, vid slaget om Hålsingborg, han avled som kyrkoherde i Söderala.

Den 1.5.1724 tillträdde Erich Undeen, född 18.5.1688 och gick ur tiden den 12.5.1750. Han

var med vid fälttåget i Norge 1716-1718 samt närvarande då Karl XII sårades dödligt utanför Fredrikshald. År 1719 tjänstgjorde han under ryssarnas härjningar i Roslagen. Han utnämndes till regementspastor samma år som han tillträdde lönebostället Runby Nedra, han innehade bostället till 1741, då magister Justus Hanswolff tillträdde och innehade gården till år 1747. I tretton år därefter innehade höglärde herr magister Johan Maurits Holmqvist Runby Nedra.

1760 efter magister Holmqvist, tillträdde "ärevördig herr Sven Wickman" Runby Nedra. Vid husesyn den 14 oktober 1774 befanns att han hade avlidit. Man finner att under Wickmans tid på Runby Nedra vissa byggnadstillskott noterats. 1765 byggdes den s.k. norra mangården, som då var ett visst antal alnar längre västerut, än i dag. Antagligen skedde den mellersta delens tillbyggnad av östra visthuset också dessa år. De anses vara

jämngamla med norra mangården, som i dag härbergerar den för några år sedan skapade utställningen: "Från jordbruksbygd till industrisamhälle".

Regementspastorn Wälborna herr Uno von Troil tillträdde 1775 Runby Nedra. Han blev den sista regementspastorn på Runby Nedra till midfastan år 1780. Denna, tydligen höglärda man var född i Stockholm den 24.2.1746 och utnämndes till biskop i Linköpings stift 1.10.1780, och blev ärkebiskop 1786. Med denna ärkebiskop slutar epoken regementspastorer på Runby Nedra. En epok som varat i nästan 90 år, med fog kan sägas att gården haft militär anknytning, även om den tursamt nog varit oblodig.

Källor: Uppsala stifts herdaminnen 1980. Egon Lindholm. RUNBY 1968.

Föredrag inför kulturhusens dag 14 september 1997, på Runby Nedra.

Gösta Karlsson

Hembygdsföreningens ordförande med i juryn för Årets Väsbybo

Årets Väsbybo är en utmärkelse som funnits sedan 1993. Hembygds-kännaren Hugo Sabel var den förste att utnännas till Årets Väsbybo. 1996 gick priset till Hembygdsföreningens dåvarande ordförande Gösta Karlsson som delade det med Marianne Liljedahl, Scandic Crown Hotel.

Från och med år 2000 är hembygdsföreningens ordförande med i den jury som går igenom inkomna röster och sedan avgör vem som blir årets Väsbybo.

Övriga medlemmar i juryn är Pelle Björklund, ordförande i Upplands Väsby Promotion, Karin Gillow, ordförande i Väsby Kvinnliga Företagare, Ulla-Britt Guiance-Ljung, kultur- och fritidschef, Maria Magnusson, informationschef i kommunen och Carin Törner, redaktör för Vår Kommun.

Vill du veta mer om Årets Väsbybo? Se kommunens hemsida www.upplandsvasby.se eller kontakta Carin Törner tel arbetet 590 976 50.

Carin Törner

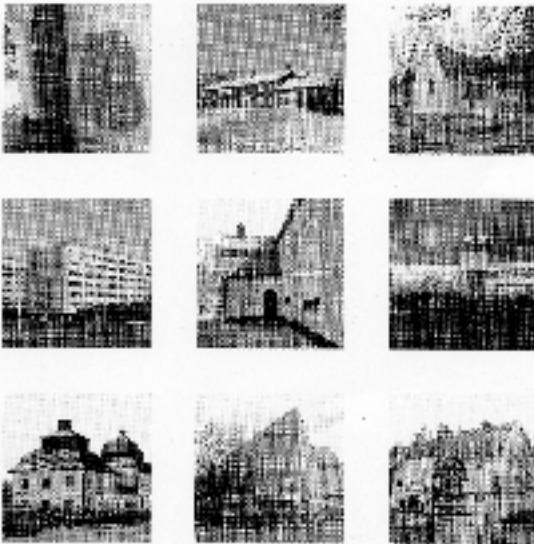
Ny bok om hus i Väsby

Vid jultid förra året utgav Väsbyhem en liten bok med titeln "Kul hus i Väsby," en sammanställning av de artiklar som Väsbyhems VD, arkitekt Pelle Björklund, glatt Väsby Journalens läsare med under ett par år. Boken riktar sig till alla som är intresserade av arkitektur, hembygd eller hus i största allmänhet. Den innehåller korta beskrivningar av tjugo byggnader/ bostadsområden och deras historia, alltifrån Eds kyrka till Blå husen på Dragonvägen och är försedd med trevliga färgfotografier, tagna av Bo Linnros. I förordet skriver Pelle Björklund att urvalet av utrymmeskäl blev begränsat men att han förhoppningsvis fick med de mest intressanta byggnaderna, och det kan man väl hålla med om. Väsbyborna kan bara önska sig flera böcker av samma sort - för, visst återstår det en hel del kul hus att berätta om, t ex hembygdsgården.

Boken kostar 20:- och kan köpas hos Väsbyhems distriktskontor eller i bobutiken.

Inga Lisa Gustafsson

KUL HUS I VÄSBY

En vägvisare till intressanta byggnader
i Upplands Väsby

Livet på Bredden

Av en händelse kom jag på en loppmarknad över del fyra av Lewi

Pethrus memoarer, "Hos Herren är makten". Boken handlar om Lewi Pethrus liv under 1930-talet och ger glimtar från Bredden, där familjen Pethrus bodde under många år. Några brottstycken ur boken följer här:

Jag (Lewi Pethrus) har ofta haft mina allra uppbyggligaste stunder i den mest materiella sysselsättning.

Vi hade en tid omkring 20 tunnland öppen jord och bedrev ett regelrätt småbruk. Vi hade ständigt under många år 40 svin och omkring 200 höns. Kornas antal varierade, men vi hade som mest fyra à fem stycken. Åt svinen hämtade vi matavfall i staden och bland annat bananer från Frihamnen. När pojkarna kom hem med lastbilen full med bananer samlades som på ett givet tecken alla traktens barn - och rätt ofta hade de också kamrater från staden i sällskap - och det bedrevs rena frosseriet på dessa åtrådda sydfruktur. De flesta av de bananer, som på detta sätt avyttrades till svinföda, var ju i allmänhet otjänliga för avsalu, men en del av klasarna var bara väl mogna och kunde mycket väl förtäras av vem som helst.

Journalisten Thyra Ekegårds reportage i Husmodern 1934 om familjen Pethrus: "Morgonen därpå skramlade jag i sällskap med några lantmän och en större hönsbur i en buss genom en vacker Upplandsbygd. Jag hade hört att Lewi Pethrus ägde ett slott, som han köpt för kollektpengar. Men det var bara ett gammalt båtsmanstorp, som förvandlats till ett litet vackert småbrukarhemman.

Pastor Pethrus måste sökas ute i omgivningerna. Det hör tolv tunnland jord till gården och husfadern deltar i skötseln av denna så mycket han kan. I ladugården står fyra feta, välryktade kossor, en häst stampar i

sin spilta och minstbarnet, lilla Lilian, kelar med en svartbrokig sötmjölkskalv i en kätte. Vare det fjärran från mig att vilja göra någon som helst reklam för pingstvännerna och påstå dem vara lugnt och behärskat folk, men nog verkar deras profet i den här omgivningen allt annat än hysterisk religionsfanatiker. Han talar tämligen lidelsefritt om lantbruksfrågor och vägbygge, bilmotorer och bygdehistoria." Lewi Pethrus fortsätter berätta om reportaget: Våra trillingar fotograferades stående på en stege framför höladan, vars innehåll पोस्ट ut från alla gluggar. Fotografen presenterade också mig och Brunte tillsammans och vår stuga, som mer än en gång fått figurera som slott. Det viktigaste av allt var dock familjekortet med de nio barnen. Det var ännu på den tiden, då det var fint med bara två barn. Alva Myrdal hade ännu inte börjat med sin agitation mot den avtagande nativiteten, vi utgjorde tydligen ett unikum och som sådant ett fynd för en familjepublikation.

I vårt hem har barnen varit efterlängtrade och älskade allt eftersom de kommit. Vi har

Familjen Pethrus boningshus. Fotot i Knut Pethrus ägo.

trott på Bibeln också i detta avseende, att barn är en Herrens gåva.

Det är säkert omöjligt för mig att beskriva, hur mycket våra barn uppskattade det lantliga hem vi beredde dem.

Allt eftersom åren gick, fick de själva mer och mer sköta om det hela. När flickorna blev så stora att de kunde hjälpa till med sysslorna i hemmet, hade vi inget hembiträde. Och då pojkarna kunde sköta om arbetet ute, hade vi heller ingen dräng. De hade inte bara roligt utan också mycket arbete, och mer än en gång var de nog trötta på lantlivets besvär. I synnerhet var detta fallet, när någon måste vara hemma och se efter djuren medan andra var fria att resa bort.

Till deras (barnen Pethrus) dagliga liv hörde ofta de mest spännande och farofyllda händelser. En sommar, när jag var ute på en längre resa, hade jag vidtalat en granne, att han skulle slå grönfodret och ge korna, som stod inne. Detta hade jag gjort för att de yngre pojkarna, som var hemma, inte skulle behöva ta ut hästen, som var ung och behövde en ordentlig körkarl. Men när han hade efterkommit min önskan några dagar, så uppdrog han åt småpojken att sköta om grönfodret till korna. Den äldste av dem, Ingemar, kunde slå och även sela och spänna för hästen, så han och hans yngre bröder menade att de kunde nog klara saken. De hade sin kusin Sune från staden ute också, och de tog det uppdrag de fått av grannen som ett spännande nöje. Men hästen, som hade litet arbete och mest stod i stallen, hade inte väl kommit ut på gårdet, förrän han satte av i sken. Kusinen körde, och våra pojkar stod med i kärran. När hästen föll i sken, hoppade de av den ena efter den andra, men kusinen höll sig kvar och hängde i tömmarna så gott han kunde. När hästen kom till slutet av gårdet, vände han och sprang i full fart upp mot trädgården där han gjorde en sväng i källandet, varefter han fortsatte över hela gårdet igen. När han slutligen kom ner till den kanal, som

begränsade gårdet, svängde han så vagnen stjälpste och kusinen flög genom luften långt ut på gårdet. Då kärran stjälpste, blev hästen stående och kunde inte springa längre. Den äldste av de då hemmavarande pojkarna sprang då till platsen, lugnade hästen, spände ifrån honom och ledde honom in i stallen. Pojkarna var emellertid en erfarenhet rikare och en utomordentlig sådan. Att ha åkt med en skenande häst och klarat sig, det är ingen liten händelse för en pojke på 10-12 år.

Citat ur ett brev från sonen Paul till Lewi Pethrus, som vistades i Amerika:

Bredden den 19/2-3/17

Kära Pappa!

Det var nu längesedan jag skrev till pappa. Jag har inte för så länge sedan kommit hem från skolan, och jag skall tala om för pappa hur vi ha det här ute på landsbygden

Nu är det mycket snö här på Bredden, nu åker vi skidor, spark och kälke. Det snöar nu ute och flingorna falla så vackert så, det kommer väl mera fastän dikena äro jämstrukna med gårderna och vägarna. Och pappa kan inte tro vad det är vackert ute, granarna

Lydia och Lewi Pethrus med barnen Lilian, trillingarna Knut, Rakel och Paul, Ingemar, Jakob, Dora, Miriam och Oliver 1931.

Fotot i Knut Pethrus ägo.

äro alldeles fulla med snö. Vi ha lånat Bjurs åksläde i några dagar, i söndags morse skjutsade Ingemar ner mamma till stationen, ty mamma skulle in till förmiddagsmötet i stan. Och han hämtade henne efter mötet också. Och i går var tant och farbror Törnberg här. Då åkte vi också. Nu skall jag sluta mitt lilla korta brev

Kära hälsn. fr. Paul

Min hustru har varit en arbetsmyra. Hur ofta hände det inte, när barnen var hemma och vi under många år var 14 personer i hushållet, att hennes arbetsdag var både lång och krävande. Då jag manade henne att inte sitta uppe så sent på nätterna, brukade hon svara: "Det är så skönt, när alla har lagt sig i huset och man får vara ifred och arbeta." Att sy kläder åt barnen hade hon hjälp med, men all lagning och stoppning skötte hon som regel själv. Det var inte ovanligt att hon satt uppe till ett och två om nätterna med detta arbete. Hon var ändock uppe i god tid på morgonen för att fortsätta med de dagliga sysslorna.

Den lön jag haft var under många år otillräcklig, och hade jag inte haft någon liten hjälp av honorar för mina böcker, så skulle jag aldrig klarat mig genom. Med den stora barnskaran och med mitt hem öppet för gäster från alla håll, fick vi vara ganska sparsamma för att få vår ekonomi att gå ihop. Det var helt enkelt ekonomiska förhållanden som gjorde, att vi aldrig hade råd att kosta på våra barn dyra skolor som andra kunde. Vi satte oss särskilt två mål före med avseende på våra barns fostran, nämligen gudsfruktan och arbetsduglighet. Mer än en har undrat, varför inte vi kostade på våra barn högre skolbildning. Man har i sådana fall troligen menat, att det bara gällde en åsiktsfråga från vår sida. Det var framför allt den ekonomiska sidan, som var orsak till, att våra barn fick avstå från vad en hel del andra predikantbarn kunde tillgodogöra sig. Vi hade nämligen så

många, att mina inkomster inte räckte till, om alla skulle haft dyrbara skolor. Och någon skillnad kunde vi inte göra.

En lördagskväll under de åren (då barnen var hemma) hade jag en sällsam upplevelse. Under dagen hade jag varit med på åkern och deltagit i skördearbetet. Nu stod jag på balkongen på baksidan av vår stuga och såg ut över ängarna. Brunkebergsåsen kastade redan sin skugga över trädgården, men solen göt ännu sina flöden över skogsdungarna mot öster. Det var i slutet av augusti. Luften var varm och stilla, inte ett löv rörde sig. Helgmålsringningen från Fresta kyrka hördes på avstånd över skogarna. Borta vid ladugården spände pojkar från hästen. Jag hörde slamret av seltyg och skaklar, som slog mot marken. Hästens tramp mot stallgolvet och en kos råmande vid doften av det nyslagna grönfodret samt pojkaras samtal och skratt ljud i mina öron som den ljuvligaste musik. Barnen var ganska stora då och på eget initiativ gjorde de förberedelserna för söndagen. Flickorna och mamma sysslade i köket. Maten för söndagen gjordes i ordning, såsom det alltid var brukligt. Alla ville så långt det sig göra låt vara lediga under söndagarna. Då ville så många som möjligt vara med i kyrkan. Det intryck av naturens och omgivningens harmoni och skönhet, som jag då upplevde, kommer nog aldrig att utplånas hos mig.

Om en stund stängde pojkaras stalldörrarna. Helgmålsringningen dog bort. Solens sista strålar belyste topparna i skogsdungen bortom våra tegar. Veckohelgen var inne.

Så vaknade jag ur min upplevelse, som närmast var lik en dröm. Jag hade på ett sällsamt sätt upplevt Bredden.

Det går inte att få en liknande upplevelse av Bredden idag. Huset, som familjen Pethrus köpte 1927, var förstas inget båtsmanstorp utan en tvåvåningsfastighet, uppförd 1909. Lewi

Pethrus innehade den till slutet av sextioalet. Byggnaden revs 1968 och har ersatts av helt annan byggnation. Några åkslädar ses inte mera och klockklangen från Fresta kyrka har svårt att tränga igenom motorvägsbullret. Brunkebergsåsen har gröpts ur och kastar

ingen skugga längre. Samhällsförändringarna har gått fort - om till det bättre eller sämre just på Bredden får var och en ha sin egen uppfattning om.

Inga Lisa Gustafsson

Långt till hembygdsgården?

Ta buss 532, 535 eller 562 till Hagvägen!

Mera om Mojsen

Läsekretsen är som vanligt alert och den lilla artikeln om matstället Mojsen i Hembygden nr 4/2000 har föranlett både brev och telefonsamtal.

Min okunnighet beträffande årtalet för Mojsens tillkomst manade Hugo Sabel, påhejad av Alf Björkman, att från Vadstena brevlades påpeka att det i skriften "Här i Väsby just ingenting sker" på sidan 26 står att "i juli 1917 höjde Väsby Verkstädens ledning dyrtilläggen . . . samtidigt höjdes priset på måltiderna i den av företaget nyöppnade matservering sedermera benämnd "Mojsen" eller "Konstgödningen." I samma skrift kan man underrätta sig om att de ungarlar som frekventerade matserveringen klagade över att tillägget åts upp av en samtidig prishöjning.

Arbetsgivaren å sin sida menade att matserveringen var att betrakta som en välgörenhetsinrättning, då man tvingades bidra med "rätt stora ekonomiska tillskott varje vecka."

Vad gäller frågan om hur namnet Mojsen uppstått har jag fått en i mitt tycke mycket trolig förklaring från Rolf Sandin, som är uppvuxen i Skultuna. I Skultuna fanns redan matställe för arbetare som kallades Mojsen och Sandin menar att när Anton Tamm lämnade Skultuna för att förlägga sin verksamhet till Väsby (Optimus och Väsby Verkstäder) tog han med sig en del arbetare som i sin tur tog med sig namnet från sitt gamla matställe. Ordet "mojs" skulle betyda någonting hoprört."

Harry Stjärngren, vars fru Gunhild arbetade som kokerska vid Mojsen, berättar att Gunhilds kusin, som inte kom ihåg vad matserveringen hette, skrev ett brev till henne som han adresserade till "Oset" och det kom ordentligt fram.

Om det är fler som har kommentarer eller något att berätta om Mojsen, så är ni hjärtligt välkomna att höra av er.

Inga Lisa Gustafsson

På resande fot

Hembygdsföreningens årliga resa var förra året litet annorlunda, eftersom den var förlagd till 25 november och utannonserats som en försmak av julen. Resmålet var Åsby Trädgård i Hallstahammar, där man just öppnat sin stora julmarknad, och Västanfors hembygdsområde, där levande utställningar berättar om våra gamla jultraditioner. Vädret var förstås inte särskilt jullikt - ett fint duggregn skymde sikten där bussen rullade fram genom ett tämligen grått och lerigt Uppland. Stämningen i bussen verkade det dock ante vara något fel på, det var ett glatt och trevligt gäng som var på utflykt.

Åsby Trädgård, som var första stoppet, är en stor anläggning, där man vid andra årstider kan besöka växthusen och dricka kaffe utomhus. Ett litet dröjsmål till kaffet uppstod, eftersom flera bussar än beräknat dykt upp, men efter en liten rundtur bland 250 blommande orkidéer i orangeriet fick alla förmiddagskaffe, lussekatt och pepparkaka i djungelcaféet. Vi fick också 20% på våra inköp. Orkidéer, julkaktus, julstjärnor och diverse saker från julmarknaden inhandlades och många besökte också Åsby gårds livsmedelsbutik. Åsby gård säljer företrädesvis kött av egen traditionell produktion men i deras sortiment finns också kött av älg, kanin, hare och struts. Som tur var hade anslagits rundlig tid för Åsby trädgård eftersom köerna där kan bli långa. Resan fortsatte över Surahammar med riktningen mot Fagersta. Höstens ihärdiga regnande hade på sina ställen lagt både åkrar och ångar under vatten och på ett par ställen stod vattnet ända upp på vägen. Bussen nådde dock lyckligt Bruks- hotellet i Fagersta, där ett innehållsrikt julbord väntade. Årets första julbord smakar alltid bra och samtliga lät sig väl smaka av sillen, laxen, julkorven, syltan, prinskorven, köttbullarna, skinkan, och inte minst lutfisen. Mätta och belåtna for vi tillbaka till Västanfors hembygdsområde, som vi passerat på väg mot

julbordet, för att få ta del av deras julprogram. Hembygdsområdet tillhör Ekomuseum Bergslagen och därinom finns 19 byggnader, Västanfors kyrka inräknad, som man kan besöka. Sommartid kan man förstås även ta en tur på den anrika Strömsholms kanal, som går fram genom området.

Denna novemberdag ägnades dock tiden åt hembygdsföreningens utställningar. Trevliga guider visade hur julen firades hos bergsman och brukspatron förr i tiden.

I bergsmansstugan visas julfirande hos en bergsman på 1850-talet. Stugan är prydd med golvhalm och julbordet är dukat med brödhögar, storsmör, krumgädda, såkaka m.m. Bergsman själv sitter i badbaljan - när julafton och årets bad genomlides.

Själva stugan är från 1700-talet och, är flyttad till hembygdsområdet från Hedkärra. I loftboden intill visas grisslakt som på den gamla goda tiden.

Brukspatrons jul år 1900 annorlunda. Den utställningen finns i herrgårdsflygeln, där f.ö. de sista ägarnas, Kalla och Severin Löwenhielm, hela hem kan beses. Det är mycket vackert med stilenliga möbler, handbroderade gardiner

Bild ur Fagersta Västanfors hembygdsförenings julprogram.

och dukar, Stjärnsundsur och handmålade kakelugnar. Julbordet är dukat i matsalen med det som förekom i högre ståndsfamiljer vid sekelskiftet; ett grilljerat grishuvud, korb, lutfisk m m. (Julskinka hörde inte till julbordets fröjder förrän på 1930-talet) Julgranen står på ett bord intill och tidstypiska gotter är uppdukade i salongen.

I herrgårdsköket trakterades vi med glögg och beskrivning av hur julstök, bryggnig och bakning gick till förr i tiden. Ett tips för att få degen att jäsas: Lägg först en handduk över bunken och på den ett par mansbyxor, så ska ni få se...

Efter rundvandringen styrde vi kosan till handelsboden, som är inrymd i ett sädesmagasin från 1880. Där fanns gottebod med hemlagad knäck, kristyrer, polkagriser och mycket annat trevligt. Slöjdar-Henrik demonstrerade sina fiffiga spel, lådor och askar och många fina fynd gjordes bland gammal-

dags pappersgirlander, tomtebonader och annat som hör julen till. Eftersom vi var för många för att rymmas i kaffestugan som det var tänkt, serverades kaffet i den nyinredda logen. Över kaffekoppen diskuterades inköp och intryck varefter återfärden anträdades i kola mörkret. Alla deltagare tycktes nöjda med vår lilla resa, som trots sin ringa omfattning krävt en hel del kontakter med bussbolag, affärsidkare, hembygdsrepresentanter och resenärer. Preliminärbokningarna gjordes den 12 maj, marknadsföringen i samarbete med Vuxenskolan påbörjades 29 maj och, intensifierades under hösten. Målet, 40 deltagare, nåddes.

Någon resa utan resenärer går inte att genomföra, så ett hjärtligt tack till alla som följde med. Nu är det dags att planera nästa resa. Kom gärna med önskemål och tips!

Inga Lisa Gustafsson

*I handelsboden-gamla sädesmagasinet-vid Västanfors
Foto: Rune Sahlström*

Kulturforum 18 nov 2000

Den 18 november träffades kulturföreningarna i UpplandsVäsby i Folkets Hus/Nya Kulturhuset för att utbyta erfarenheter och knyta kontakter/bygga nätverk samt inte minst prata om hur kulturlivet i vid bemärkelse kan utvecklas i Upplands Väsby.

Initiativtagare var Väsby Konsthalls Vänner och de föreningar som slutit upp visade på den stora bredden inom kultur- och föreningslivet: utöver rena kulturföreningar fanns invandrarföreningar, kvinnoföreningar, bildningsförbund och partier samt representanter från berörda kommunala förvaltningar (kultur & fritid, bibliotek) närvarande.

Mötesformen var lite annorlunda: alla deltagare hade möjlighet att föreslå teman som man sedan kunde välja mellan. Allt från de mest närliggande till de mer visionära förslagen kom upp på dagordningen: kulturnätverk, samarbete kring kulturlokaler, innehåll och verksamhet i Nya Kulturhuset, ungdomarnas eget skapande och ungdomens hus, tillgänglighet, nytt bibliotek, tillvarata det mångkulturella samhällets kulturer och skulpturpark.

Hembygdsföreningens representanter Bo Larsson och Klas Lundkvist satte upp det övergripande ämnet Historia och Miljö för UpplandsVäsby's framtid. Kring detta tema samlades ett tiotal personer till givande samtal, alla med ett stort och aktivt intresse för de de frågor som faller inom Hembygdsföreningens "område". I diskussionerna framkom en rad goda idéer, nämnas kan

- det behövs en ny bok om Upplands Väsby's historia
- nutidsdokumentation
- ett aktivt och levande fotoarkiv, jämförande fotodokumentation 1952-2002
- gårdsnamn
- samla in/förmedla gamla yrkeskunskaper
- skolan- kommunantikvarietjänsten på Kultur- och Fritidsförvaltningen bör återinföras

Kommunens 50-årsjubileum (en fråga som vi säkert har anledning att återkomma till) kom på tal i flera av grupperna. Konsthallens Ricardo Donoso hade som alltid nya spännande projektförslag på gång: Skulpturpark som ska följa Väsbyån från stationen till Marabou.

Text & Foto: Klas Lundkvist

Hembygdsföreningens Bo Larsson (3:e fr. höger) i diskussionstagen.

Nya medlemmar år 2000

Vi hälsar 25 st. nya medlemmar välkomna:

Anders Anagrius
Gunilla André
Antonia Ax:son Johnson
Göran Beckérus
Alf Björkman
Birgitta Dellborg
Kerstin Eriksson
Lisbeth Källbom Eriksson
Jan Holmberg
Arnold Härmark
Margaretha Johansson
Wania Johnsson
Gunnar Larsson
Bertil Lundström
May & Sven Olof Melander
Bengt Nilsson
Lennart Nordqvist
Linus Nordqvist
Andor Nyers
Lars Olstedt
Bo Pahlen
Håkan Talling
Annika Tingvall
Birgitta Tingvall

Efterlysning!!!

Eftersom våra kära medarbetare i redaktionskommittén Ann Mari Karlsson och Lennart Hedlund efter många års fantastiskt och berömligt arbete nu lämnar på egen begäran uppdraget för tidningen Hembygden i redaktionen från årsmötet 2001, så efterlyser vi härmed några personer som kan tänka sig att efterträda dessa på redaktionsjobbet. Både Ann Mari och Lennart har lovat att sitta kvar i redaktionen fram till årsmötet 2001, då de även under tiden fram till årsmötet kan ta hand om efterträdarna och insätta dessa i arbetet på bästa sätt i redaktionsjobbet, så hör av Er till styrelsen med tips eller om Ni själva kan tänka Er att inträda i uppgiften.

Ordförande.

ORDNINGSFÖRESKRIFTER FÖR HEMBYGDSGÅRDENS LADUGÅRD

Ladugården uthyres endast till slutna sällskap och till kursverksamhet, dock ej till ungdomsfester eller fester med dans. Slutet sällskap är en begränsad krets av personer, som har någon form av gemensamt intresse eller tillhör samma gemensamma sammanslutning.

Hyresgästen ansvarar för att inga obehöriga får tillträde till lokalen.

Eventuell diskning och städning sköts av hyresgästen, om så ej sker debiteras en extra avgift på 200 kr.

All skadegörelse som orsakas av hyresgästen skall ersättas av denne.

Efter avslutad aktivitet skall hyresgästen tillse att belysningen släcks och att kranar, fönster och dörrar stängs.

Vid ommöblering skall lokalen återställas i ursprungligt skick.

I övrigt skall hyresgästen följa de anvisningar som lämnas av boställsvärdinnan.

Nycklar hämtas hos boställsvärdinnan efter överenskommelse och lämnas åter senast dagen efter hyrestillfället.

Lokalen skall vara utrymd senast kl 24.00

AVGIFTER: per kväll 500 kr

enskilda korta sammankomster 100 kr per timme

kurser med minst 5 kurssammankomster 50 kr per timme

För tillgång till pentry tillkommer en fast avgift på 50 kr

Boställsvärdinnor: Nora Lundberg, Hagvägen 11, tel 590 335 49

Anne Maxe, Kvarnvägen 18, tel 590 313 53

Korsordslösningen utgår eftersom Tryckfelsnisse varit framme

Upplands Väsby Hembygdsförening
Box 40, 194 21 Upplands Väsby
Hembygdsgården: Hagvägen 2 / Pukslagargatan
Telefon 08-590 826 40
Postgirokonto 29 81 91-8

STYRELSE 2000-2001

Rune Sahlström, ordförande	Telefon 590 335 58
Gunilla Ahlberg, sekreterare	590 834 40
Bo Larsson, kassör	590 339 94
Inga Lisa Gustafsson, registrator	590 336 42
Ulf Gustafsson, vice ordf., boställsvärd	590 928 58
Klas Lundkvist, ledamot	590 936 81
Carin Törner, ledamot	590 870 69
Bengt Hedlund, kommunvald ledamot	590 304 95

ERSÄTTARE

Monica Berglind, Kjerstin Björkman,
Gunilla Kinell, Margareta Johansson,
Arnold Härmark, Vivi Wallin

MEDLEMSBLADET HEMBYGDEN

Inga Engdahl, ansvarig utgivare	590 300 20
Ann Mari Karlsson, redaktionskommitté	590 314 23
Lennart Hedlund, redaktionskommitté	590 911 92
Carin Törner, styrelsens representant	590 870 69

REVISORER ORDINARIE

Björn Lundin
Harald Forslund

ERSÄTTARE

Lars Eklund
Frank Granåker

BOSTÄLLSVÄRDINNOR

Nora Lundberg	590 335 49
Anne Maxe	590 313 53

Valberedning

Kerstin Hammarin, Harald Torkelsson,
Lennart Hedlund